

MARIBORSKI

Cena 1 Din

VEČERNIK

„JUTRA“

Uredništvo in uprava: Maribor, Gosposka ul. 11 / Tel. uredn. 2440, uprave 2455
Izhaja razen nedelje in praznikov vsak dan ob 14. uri / Velja mesečno prejemnik
v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom 12 Din / Oglasi po ceniku / Oglase sprejema tudi oglasni oddelček »Jutra« v Ljubljani / Poštni ček. rač. št. 11.409

Naš mladi kralj v družbi mladih Sokoličev

Kako globoko pojmuje skrbna mati našega mladega kralja Nj. Veličanstvo kraljica Marija svoje vzvišene vzgojiteljske naloge in tudi povezanost mladega vladarja z našim narodom, nam dokazuje njena želja, da prebije kralj Peter II., svoje letošnje počitnice na Bledu v družbi mladih Sokoličev. Na Bled prispe sedem sokolskih naraščajnikov in to trije Srbi, dva Hrvati in dva Slovenci. Kot slovenska tovariša sta določena Dušan Legiša, sin krojaškega mojstra, in Branko Ahčin, sin pomožnega tajnika kr. banke uprave v Ljubljani. Mladi Sokoliči bodo vsak dan telovadili skupno s kraljem pod vodstvom pomorskega častnika Kovača ter se z njim skupaj igrali na Blejskem jezeru in delali izlete. Mladi Sokoliči naj ne bodo mlademu kralju samo v zabavo, ampak tudi tolmači tople ljubezni vsega našega naroda do našega ljubljene kralja.

PETNAJSTLETNICA SMRTI KRALJA OSVOBODITELJA PETRA I.

je potekla na včerajšnji dan. Na Oplencu uživa večni mir ob strani svojih prednikov in svojega velikega sina, ki je moral žal prerano leči ob njegovo stran. Slava kralju Petru I. Osvoboditelju!

BRITANSKI VLADAR

je obiskal preko praznikov Trogir in Split ter se je včeraj dopoldne pojavila jachta »Nahlin« pred Lombardo v Korčuli. Množica ljudi je z obale priredila angleškemu kralju viharne ovacije. Kralj se je v zalivu Jariču izkrcal in se je delj časa razgovarjal z ribiči. Pred Sokolskim domom sta pozdravila kralja predsednik občine dr. Arnerič in sreski načelnik. — Kralj Edvard VIII. je izjavil, da je Korčula poleg Trogirja eno najlepših mest, kar jih je doslej videl na naši obali.

KENTSKI VOVODA NA BLEDU.

Včeraj sta pripela na Bled z avtomobilom kentski vojvoda in vojvodinja Mariana. Oba sta se podala v kraljevi dvorec na Suvoboru.

NOVI MINISTER PRAVDE.

Za pravosonega ministra je imenovan dr. Nikola Subotić, ki je že prisegel. Kakor znano je bil doslej zastopnik pravosodnega ministra g. Cvetković, minister za socialno politiko in narodno zdravje.

VOJNI MINISTER NA BLEDU.

Na Bled je prispel v soboto vojni minister armijski general Marić. Bil je najprej v avdijenci pri knezu namestniku Pavlu, nato pri kraljevem namestniku dr. Peroviću in se je z večernim brzovlakom vrnil v Beograd.

USODNA AVTOMOBILSKA NESREČA PRI VOJNIKU

se je pripetila včeraj dopoldne radi karambola dveh avtomobilov. Pri tem se je smrtno ponesrečil mladi 33 letni inž. Ciniburg iz Melnika pri Pragi. Razen tega je bilo 6 oseb ranjenih. Katastrofa je zbudila mnogo sočutja z žrtvamj nesreče.

ABESINSKI PRESTOLONASLEDNIK V PALESTINI.

Včeraj jutraj je prispel iz Londona v Marsej najstarejši negušev sin, ki se je vkrcal na neki nizozemski parnik. Domnevajo, da odpotuje v Palestino, da poseti tamkaj svojo rodbino.

HAILE SELASIEJE GUKŠA V ITALIJO.

Kakor poroča agencija Šefani se bo znani izdajalec negušev ras Haile Selasie Gukša podal v Italijo, kjer bo obiskal vse večje kraje.

Zapadna Evropa v špijskih mrežah Kominterne

AMSTERDAM, 17. avgusta. DNB poroča: Tukajšnji »Massbode« pri...ša senzacijski članek o delovanju tretje internacionale. Omenjeni list piše, da dela znani Dimitrov, ki ima pri tem glavno besedo, sistematično na tem, da nastanejo v posameznih krajih konflikti, od katerih bo imel komunizem kot tretji činitelj koristi. Sedaj je III. internacionala na delu tudi v Parizu. Takoj po zmagi ljudske fronte v Franciji se je v Strassbourgu otvorila velika komunistična propagandna centrala za vso zapadno Evropo. V tej centrali delajo prvenstveno komunistični begunci iz Nemčije. Centrala izdaja propagandni list, ki se je preje izdajal v Baselu, in ima tudi tajno šolo za propagando. Upravitelj te šole je neki Krebs, ki stalno potuje z lažnim potnim listom iz Francije v Švico in nazaj. Tudi je Krebs načelnik posebnega špijskega oddelka, ki je pridružen strassbourški centrali in ki ima organizirano špijsko mrežo v vsej zapadni Evropi.

Afirmacija sodelovanja Londona in Pariza

LONDON, 17. avgusta. Oficialno se sporoča, da je med francosko in britansko vlado dosežen popoln sporazum glede besedila francoskega predloga za prepoved izvoza orožja in municije v Španijo. Dogovor bo takoj stopil v veljavo, čim prispe pristaneke ruske, nemške, portugalske ter italijanske vlade. V francoskih političnih krogih vidijo v tem ponovno utrditev ter afirmacijo francosko angleškega sodelovanja. Bolgarska in irska vlada so dale svoj pri stanek k nevtralizaciji formuli, predlagani po francoski vladi.

Geozote španske državljanske vojne

LONDON, 17. avgusta. Poročevalec Reuterjeve agencije poroča iz Badajoz, kjer se nahaja že dva dni, da se kar naprej vršijo justifikacije milicnikov. Trupla postreljenih so zažgali zunaj mesta. V smislu poročil je bilo justificiranih 1200 ljudi. »Times« reducira to število na nekaj stotin. »Daily Telegraph« poroča o ofenzivi vstajev v treh smereh, in sicer proti San Sebastianu, proti Malagi na jugu in proti Madridu v sredini.

BADAJOZ, 17. avgusta. United Press poroča, da bodo vstajši po zavzetju Badajoz nadaljevali prodiranje proti Madridu. Borba za Badajoz je bila silno ogorčena. Polkovnik Jage, ki je vodil vstaje pri zavzetju Badajoz, je izjavil, da so se vladne čete borile z veliko hrabrostjo in da je igralo pri zavzetju mesta glavno vlogo topništvo, ki je razdejalo mestno obzidje, nakar so vstajši mogli prodreti v mesto, katerega najlepše ulice so popolnoma porušene.

PARIZ, 17. avgusta. Pred San Sebastianom se nadaljujejo srdite borbe. Neka vstaška kolona 3000 mož se nahaja 18 km pred mestom. Druga kolona, ki jo tvori 4500 mož, pa je na pohodu iz Tolose, ki se nahaja 22 km pred San Sebastianom.

Znani boksar Paolino in slavni vratar Zamora padla v španskih borbah

DUNAJ, 17. avgusta. Tukajšnja korespondenca Herzog doznava iz San Sebastian, da sta na strani upornikov poginila znani španski boksar, nazvan »iberski medved«, Paolino in slavni vratar Zamora.

Simpatije francoske vlade

PARIZ, 17. avgusta. Francoski notranji minister Salengro je imel v Lillu govor, v katerem je dejal, da si je svest svoje odgovornosti, mora pa izjaviti, da pripadajo simpatije francoske vlade slejkoprej madridski vladi.

V Džibutiju vse polno ranjenih laških vojakov

LONDON, 16. avgusta. Abesinski poslanik v Londonu je objavil daljše poročilo, ki je bilo poslano direktno iz Džibutija, iz katerega se da razbrati, da se morajo italijanski vojaki v Abesiniji še vedno boriti z velikimi težkočami. Gverilski napadi Abesincev se nadaljujejo, dočim so Italijanom zelo vezane roke zaradi neprestanega deževja, ki jim onemogoča vojaške operacije, ker je vse njih orožje imobilizirano v blatu. Brez razpolaganja z znano železnico iz Džibutija v Adis Abebo bi Italijani zdavna pomrli od gladi. Težkoče v prehrani vojaštva so tako velike, da je morala vrhovna italijanska komanda odpoklicati velik del svojih vojaških moči iz notranjosti Abesinije. V potrditev navedb o nadaljevanju gverilske vojne z abesinske strani se poročilo sklicuje na dejstvo, da prihaja v Džibuti dnevno vse polno ranjenih italijanskih vojakov.

ADDIS ABEBA, 17. avgusta. Podkralj Graziani je izdal odlok, s katerim se zapleni vse premično in nepremično stvarstvo v svrhu organizacije upora v riamu radi akcije, ki jo vodita v inozemno imetje rasa Našibuja in Vodja Ma-Abesiniji.

SOCIALISTI V ZDRUŽENO OPOZICIJO?

Kakor poroča beograjska »Pravda« so socialisti načelno sporazumni za to, da pristopijo k združeni opoziciji. V tem pravcu so se začela službena pogajanja. Akcija se vodi zelo oprežno, ker ni gotovo, če bodo s tem sporazumne vse ostale skupine združene opozicije. Kakor zatrjuje »Pravda«, je največja težava radi odpora, ki ga kaže skupina dr. Mačeka napram socialistom, zlasti pa dr. Topaloviću. Kakor znano, se na Hrvaškem organizira delavstvo po želji dr. Mačeka v HRS, radi česar je razmerje med Mačkom in socialisti precej napeto. Radi tega, meni »Pravda«, je malo verjetno, da bi Maček pristal na razširjenje združene opozicije v gornjem smislu. — V Beogradu se vršijo številni sestanki prvakov združene opozicije, ki se pripravljajo na skupen nastop pri občinskih volitvah. Sedaj čakajo še, da odobri Aca Stanojević skupni proglas na volilce. Ni pa še rešeno vprašanje kandidature prištevov dr. Dragoljuba Jovanovića, s katerim nočejo sodelovati niti Davidovičevci in niti skupina Aca Stanojevića.

JUGORAS.

Tuk. »Del. politika« piše: Poleg »Jugo Steyra«, »Jugo-Oil« in drugih »jugo« napovedujejo časopisi, da bomo dobili še »Jugoras«. Tako se bo namreč imenovala »delavska« sekcija JRZ, ki so jo slovesno ustanovili že pozimi, pa so do avgustove vročine premišljevali, kako bi jo krstili. Zdaj pa je njen generalni tajnik Stanković sporočil, da je padla odločitev: štampljka bo nosila naslov »Jugoslovenski radniški savez«, agitirali bodo pa za skrajšani »Jugoras«.

PRITRKAVANJE IN SLANIKI.

Zagrebski »Istra« piše v zadnji številki: »V nekem večjem kraju v Soški dolini so se ob zavzetju Adis Abebe vršile proslave kot po ostalih krajih. V cerkven stolp pa so poslali zvečer mladeniče, da bi ob tej nadvse slovesni priliki pritrkavali. Toda zvonovi so zvonili tako turobno, kot bi bilo pritrkavanje namenjeno kakšnemu pogrebu. Zato so oblastniki poslali v stolp drugo skupino fantov in nesli so jim toliko vina, da so bili pri končanem zvonjenju vsi pijani. Da bi jih menda malo stregnili, so oblastniki poslali vsakemu svoj slanik. Ti pa niso bili leni in so se za postrežljivost zahvalili s tem, da so vsak svoj slanik držali kvišku in vpili: »sankcije, sankcije«.

KONTINGENT 200 VAGONOV SVEŽIH SLIV

je dovolila za izvoz Francija Jugoslaviji. Z zvezi s tem kontingentom je prispel v Beograd Martin Couilat, ki je predstavnik nekaterih francoskih tvrdk za trgovino s sadjem, in ki namerava na licu mesta odkupiti čim večjo količino svežih sliv v okviru navedenega kontingenta. —

IZVOZ ŽIVIH RAKOV, POLŽEV IN ŽAB.

Za izvoz živih rakov, polžev in žab kot brzotovornega blaga so v jugoslovensko-avstrijskem tarifnem dogovoru uvrščene naslednje postaje: Jesenice, Gornja Radgona, Maribor, glavni kolodvor, in Zagreb, glavni kolodvor. Prav tako so predvidene direktne vozarinske tarife do postaj Buchs, Lindau, Reutin, Passau, Salzburg, Baergham in Isimbach.

Spomnite se CMDI

Časniške gredice

ODMEVI K SHODU JRZ V LJUDSKEM VRTU.

Neki tuk. dvotednik piše: »Preteklo nedeljo se je vršilo v proslavo 30letnega političnega delovanja dr. A. Korošca slavnostno zborovanje v Mariboru v Ljudskem vrtu. Za to zborovanje se je razvila živahna propaganda tako v Mariboru, kakor tudi v okolici. Kljub temu pa udeležba ni bila tako ogromna, radi česar so mariborski prvaki JRZ zelo nevoljni. Boli jih še prav posebno dejstvo, da mariborska javnost pri tej slovesnosti ni sodelovala. Oni meščani, ki so se tega zborovanja udeležili, so prišli le iz radovednosti in so bili večinoma vsi že ob začetku zborovanja osumljeni kot inotilci zborovanja in so jih spravili v zapore. Tu so morali ostati do ponedeljka. V sprevedu, ki se je razvil pred zborovanjem po mestu, so bili tudi kolesarji in 17 kmečkih vozov, okrašenih s slovenskimi in državnimi zastavami. V sprevedu je bilo mnogo starih ženic iz dežele, znatno majhna pa je bila udeležba mož in fantov. Le nekaj veljakov je korakalo zraven. Na slavnostnem zborovanju so govorili ministra Krek in Jankovič, dr. Leskovar, dr. Miler in drugi. Že neposredno ob začetku zborovanja je odšla velika večina zborovalcev na vrtiljak in Mariborski teden. Niti govor svoječasnega protivnika gosp. dr. Milerja ni ogrel zborovalcev. Tudi peščica studentov, ki so vzklikali proti marksizmu, ni dvignila razpoloženja. Prireditelj je potekla brez navdušenja in brez pravega razpoloženja, kar znači, da v Mariboru ni tal za JRZ.«

ŠUŠTERŠIČ - CANKAR - »SLOVENEC«.

V »Delavski politiki« beremo: »... »grozodejstva«. Kadar so naši v stiski, kadar se morejo ljudstvu nič prida poročati o svojem delu, takrat si redno izmišljajo grozodejstva, ki se uganjajo nad katoliško cerkvijo ali v Mehiki, ali v Franciji, ali v Španiji ali pa nad kitajskimi misijonarji. Zdaj prinašajo »tisoč in eno strahotno pravljico« iz Španije. Ta njihova igra je že stara in obrabljena. Saj lahko beremo na straneh 382—384 11. zvezka Cankarjevih zbranih spisov, kako se je Ivan Cankar 1907. leta norčeval iz takih njihovih zgodb, ki jih je tedaj poleg »Slovenca« po shodih oznanjeval njihov veliki pokojni voditelj dr. Šušteršič. Cankar je tedaj zapisal:

»Včeraj teden je bila v Ljubljani velika komedija. Dr. Šušteršič je lagal in laže, da delajo iz francoskih katoličanov klobase, in kako se je kri pretakala po cerkvah. Toda nedolžna kri komisarjev framasonske vlade je tekla, ko so prihajali v cerkve, ne da pograbijo, temveč da popijejo cerkveno bogastvo.«

Ne pozabi naročnine!

Pomenki pod lipo

Ogromno povečevalno steklo je imel ono nedeljo neki ded v Mariboru, ko je gledal neki spreved, tako da je videl vse petkratno. Pravijo, da tisti ded vsako reč, ki njemu prija, gleda s povečevalnim steklom. Navdušenje pa je skušal ujeti z nekim mikrofonom, ki ga je imel pripetega na hrbtu. Nikjer namreč ni mogel doznati, da bi bilo kakšno navdušenje, pa si je zato pripel mikrofona. Morda ima ded tudi neki aparat za presojo in merjenje — pameti. Zanj bi bil namreč takšen aparat popolnoma brezpredmeten. — Polde iz Aleksandrove ceste.

Pepčeku N. iz Slovenske Bistrice. Na Tvoje vprašanje, če je bilo res ono nedeljo v Mariboru aretiranih 100 oseb, Ti odgovarjam, da to ni res. Pač pa jih je bilo aretiranih — 38. Med temi dva, ker sta hotela skočiti z dravskega mostu v Dravo, dva radi žeparstva. Kaj je bilo z ostalimi, ki so morali jesti ričet in piti vodo, pri našem slavnem »Grafu«, pa Ti zaenkrat ne smem ničesar sporočiti.

Mariborske in okoliške novice

Blagoslovitev kapele v kraljestvu kralja Matjaža

Najlepši dogodek zadnjih dveh praznikov v našem obmejnem planinskem svetu je bila posvetitev kapele sv. Cirila in Metoda na Peci. Na strmim robu pred Uletovo kočjo stoji kot beli gradič novozgrajena kapela z zvonikom, veličastna na svojem vrhu, ki strmo pada v podpeško ravan. Njen zvonček je neprestano klical in pozdravljal turiste, domačine, ki so prihiteli z vseh okoliških občin, največ mariborskih planincev. Razveseljivo je to dejstvo, da se naši planinci lahko povzpejo nad Pohorje v Matjažev višave na meji. Z onstran je bil navzoč tudi pevski zbor iz Libuče. Na predvečer so zagorili kresovi, rakete so ožarjale peško nebo, strelji so odmevali v pečmah, Korošci so peli, knapi igrali, narod je vedril ob ognjih pod milim nebom. Zjutraj budnica. Do 500 ljudi je prisostvovalo tej svečanosti. Ob 9.30 je opravil blagoslovišvene obrede škofov odposlanec, stolni dekan, dr. Cukala, zatem je

imel lep primeren nagovor, in je daroval sv. mašo. Rudarska godba, z dirigentom g. Skačejem je svirala pobožne komade.

Po cerkvenih slovesnostih je načelnik SPD Mežica-Črna pozdravil planinski tabor in vse goste, povdarjajoč pri tem, da so mariborski planinci vedno na prvem mestu in vneti častilci Peca. V imenu Osrednjega društva SPD v Ljubljani je prinesel matične pozdrave nikdar utrudljivi ravn. dr. Tomišek Josip iz Maribora, za SPD Maribor pa je zapel Zoržut Ludvik, v višjih sferah nego pohorskih in je z najveselejšimi stihmi od Peca s smehom razgibal vse množice. Predsednik odbora za zgradbo kapele, domači kaplan g. Bošte se je zahvalil za dobroto in udeležbo. Po vseh teh pozdravih in zahvalah, da je Peca zopet enkrat zakraljevala, je zavrelo v planinstvenem taborjenju po vseh gmajnah ob zvokih petja, muzike in ukanja.

Naši kovinarji v borbi proti šušmarstvu

V petek zvečer so se v sejni dvorani restavracije »Pri novem svetu« zbrali mariborski kovinarji, včlanjeni v Združenju kovinarjev v Mariboru, k rednemu letnemu občnemu zboru, ki ga je otvoril in vodil agilni podnačelnik g. Fr. K u m e r c. Uvodoma je pozdravil zastopnike oblasti in korporacij, in sicer obrtnozadružnega nadzornika g. Založnika, predsednika in tajnika Okrožnega odbora obrtniških združenj gg. Bureš in Benderja, ki jim je g. Kumerc izrekel zahvalo za njihov trud in podporo za njihovo prizadevanje za blagor našemu obrtniškem stanu. Nato se je g. Kumerc spomnil v preteklem poslovnem letu umrlih članov, katerih spomin so navzoči počastili z vzkliki »Slava«. Sledilo je obširno predsedniško poročilo o delovanju Združenja v preteklem poslovnem letu. Iz poročila, ki ga je podal gosp. Kumerc posnemamo: V Združenju se je začelo zlasti v zadnjem letu prav živahno delovati, ki čemur je dala pobudo predvsem gospodarska kriza in pomanjkanje dela. Ni dneva, da ne bi trkal na vrata šibkejših obrtnikov, ki se nahajajo v obupnem stanju, zlasti radi pomanjkanja dela, kar povzroča največ šušmarji, ki so rakrana našega obrtniškega stanu. Največje zlo v tem oziru je kaznilnica, ki obratuje na tovarniški način in delavci delavnic državnih železnic, ki so zaposleni le dopoldne in v popoldanskem času izvršujejo razna rokodelska dela za vsako ceno. Zborovanja Zveze obrtniških združenj v Ljubljani sta se udeležila gg. Divjak in Kumerc. Dasi je imelo to zborovanje izključno namen, da se obrtniki dravske banovine posvetujejo o težkem položaju, je omejeno zborovanje oblast prepovedala.

Nato je g. Kumerc poročal o novem zakonu glede razmerja števila vajencev napram pomočnikom. Zakon predpisuje, da obrtnik lahko zaposluje 2 vajenca, ako ima 2 do 5 pomočnikov, 3 vajence ako ima 6 do 7 pomočnikov, največ 4 vajence pa, ako ima več kakor 10 pomočnikov. Ob tej priliki so razni govorniki izrazili mnenje, da ta zakon ne ustreza, ker je s tem naši mladini vzeta možnost, da bi se posvečala obrtniškem stanu, ki je iz državnih interesov eminentne važnosti.

Nadalje se je g. Kumerc v svojem poročilu baval z davčnim problemom, nadalje s pritožbami proti iztirjanju davčnih zaostankov pri obrtnikih, s prijavljanjem in odjavljanjem vajencev in pomočnikov od strani mojstrov, ter o raznih pereh vprašanjih, tičočih se obrtniškega stanu.

V zvezi s predsedniškim poročilom je spregovoril nato g. Gustinčič, ki je zahteval za obrtnike enako zaščito kakor za kmete. Poročal je nadalje o borbi obrtnikov v zatiranju šušmarstva ter navajal nekaj konkretnih slučajev. Zahteval je reorganizacijo obratovanja v kaznilnici in naj bi se kaznjenci zaposlili zlasti pri gradnji cest, ki so pri nas v obupnem stanju.

Iz tajniškega poročila, ki ga je podal g. Šteher, je razvidno, da šteje Združenje 72 rednih članov, ki zaposlujejo 183 pomočnikov in 239 vajencev. Tekom poslovnega leta je bilo 31 vajencev oproščenih, 26 vajencev pa je napravilo pomočniški izpit, 8 vajencev je bilo zavrnjenih, ker niso dovršili obrtno nadaljevalne šole. Blagajniško poročilo izkazuje v preteklem letu Din 14.729,50 dohodkov ter Din 13.193,70 izdatkov. Celokupno premoženje Združenja znaša Din 21.785. Proračun za leto 1936 izkazuje Din 21.695 dohodkov ter prav toliko izdatkov. V imenu nadzornega odbora je poročal g. Weber, ki je v svojem poročilu naglasil, da so se vršile v poslovanju nerednosti s strani bivšega tajnika, ki pa je škodo poravnal z vložno knjižico Mestne hranilnice v Mariboru. G. Gustinčič je predlagal razrešnico staremu odboru, ki se je soglasno sprejel.

Po kratkem odmoru se sledile volitve in je bila soglasno izvoljena naslednja nova uprava: Franjo Kumerc, predsednik, Just Gustinčič, podpredsednik. Člani upravnega odbora: B. Divjak za mehanike, Hrastnik za inštalaterje, Železnik za elektromehanike, Tomažič za nožarje, Karba za kleparje in Weber za ključavničarje. Namestniki Kos, Romih in Dreksler. V nadzorni odbor so se izvolili: inž. Unger, M. Ussar in Lipuš, namestnika Prattes in Šoštar. Razsodišče: Kumerc, Karba, Tomažič, Czorny, Kadmas. Delegata v Okrožni odbor obrtniških združenj: gg. Kumerc in Gustinčič, namestnika: Weber in Karba. Izvoljene so bile tudi komisije za pomočniške izpite in sicer: za ključavničarske gg. inž. Unger, Weber, Bach in Kadmas, za mehanične Šoštar, Dekler, Lipuš, Divjak in Gustinčič, za kotlarske Kos in Mlekuš, za inštalaterske Hrastnik in Karba, za kleparje Karba, Romih, Petrovič, Klampfer in Somrak, za elektromehanične Prattes in Železnik, za nožarske Tomažič, za puškarske Jelen; za predsednika komisij pa g. Kumerc.

Po končanih volitvah je nato najprej spregovoril predsednik Okrožnega odbora obrtniških združenj v Mariboru g. Franjo Bureš. Podal je izčrpen pregled o stanju obrtnikov ter v jedrnatih besedah orisal vse težave, s katerimi se mora dandanes naš obrtnik boriti. Naposled je opozorjal navzoče na predstoječe volitve v TOI, ki bodo predvidoma meseca septembra. Ob tej priliki je tudi povdarjal, da je v TOI boljše slaba uprava kakor pa komisariat. Naglašal je g. Bureš tudi, da bo v dneh 22. in 23. tm. v Mariboru redni letni občni zbor Zveze obrtniških združenj Dravske banovine v Ljubljani in je dolžnost vsakega obrtnika, da se zborovanja udeleži ter tako pokaže, da se slovenski obrtnik zaveda svojega položaja ter da v solidarni povezanosti opravičeno zahteva rešitve svojih najbolj pereh in življensko važnih vprašanj. V imenu zbornice za TOI je spregovoril obrtnozadružni nadzornik g. Založnik. Nato je g. Karba poročal o ustanovitvi penzijskega fonda za obrtnike v Beogradu. G. Gustinčič pa je predlagal, naj se Združenje reorg. nizira ter naj se razširi na ves sodni srez Maribora. Nadalje je g. Gustinčič v daljših in jedrnatih izjavah poročal, kako bi se učinkovito zatiralo šušmarstvo in se je izrekel proti oddajam javnih del izven Maribora.

Naposled je g. Kumerc po triurnem trajanju zaključil zborovanje s pozivom k složnemu sodelovanju vseh obrtnikov za procvit obrtniškega stanu.

Naposled je g. Kumerc po triurnem trajanju zaključil zborovanje s pozivom k složnemu sodelovanju vseh obrtnikov za procvit obrtniškega stanu.

Darujte za azilni sklad PTLI

šipo, katere drobci so brez hujše škode zdrknili po vojvodovem nekoliko zgrbanem hrbtu. Tudi grba včasih prav pride.

»Živijo Živkovič, živijo Živkovič, živijo...« Ta vzklik se je razlegel ono nedeljo iz Ljudskega vrta. Viharni vzklik je združil tudi zunaj stoječe h gromovitemu vzklikanju: Živijo Živkovič! Tam znotraj je vzklikanje kmalu potihnilo, zunanji pa so še krepko nadaljevali z vzklikanjem. Čudno, da niso očka »Slovenec« in slavnij njegov kolega »ljublanski stric« ničesar vedela poročati o teh vzklikih, četudi sicer pišeta o vsaki kuri, ki je bicikl povozil

Poezija pod lipo.

Dokler svetnikov ne dobimo. Kar vsi iz srca si želimo, Ostanemo trpini, postopaj Enaki onemu, ki kruh berači.

Pravijo: v Jeruzalemu se puntajo Arabci, A vedno na strehi cvičkajo nam vrbaci: Kjer molijo se raznih ver bogovi, Tam plaka majka, hčerke in — sinovi!

V p o k o j e n e c.

F. S. iz II. mariborskega mestnega okraja sporoča: »Pred dnevi sem čital v Vašem listu članek pod naslovom »Kam z njimi?« Vsebine ne bom ponavljal, saj jo bolje poznate kakor jaz. Toda vprašanje, kam z njimi, bi bilo hitro rešeno, ako bi udaril tja, kjer so zaposleni dobro plačani avstrijski državljani brez potrebe. So pa tudi ljudje, ki celo vse prezirajo, kar je nam Jugoslovenom sveto. Vem celo za slučaj, ko se je takšen element, pozvan od hišnega gospodarja k razohešenju državne zastave, izrazil, da bi mu bilo ljubše razobesiti svoje — spodnje hlače, kakor pa državno zastavo. Kdaj bomo doživeli, da bo kedo z vso silo udaril v takšne elemente...?!

Atentat ali kaj? Čirimirja. Lepa, čudovita in bogata dežela. Osebe, ki jo zastopajo na zunaj, vživajo vsesplošen ugled na znotraj. Sedaj si pa zamislite razburjenje v Čirimirji, ko se je nekega dne bliskovito raznesla vest, da je eden izmed najvidnejših vojvod Tobež Kečnarof Kečnarovski, plemeniti Melazurej, postal žrtev zlobnega atentatorja. Na brzo roko zbrana komisija se je z vsemi rešilnimi

pripravami podala na kraj atentata, da ugotovi dejansko stanje. Kaj je bilo? Visokosposlovani vojvoda je sedel pri oknu v sladkem taročnem razpoloženju in družbi ostalih velmož s cigaro v ustih in s samo njemu lastnim kislim nasmeškom ter srebal črno kavo. Kakor bi strela udarila iz neba — se začuje grozanski pok eksplozije neznanega izvora in že se vsuje v istem hipu dež steklenih drobcev po od strahu vpognjenem hrbtu slavnega vojvode. Kakor že večkrat baje v vojni, je pokazal vojvoda tudi sedaj vso svojo korajžo in po vseh že vajenih predpisih z urno naglo sklonil hrbet pred — drobci stekla. Alarmiran je bil ves aparat, da izsledi atentatorja. Vojvodovi sosedji pa so naslednjega dne z občudovanjem zrlili proti nekemu plotu, kjer so po sušeh se sp. hlačah sodeč, sklepali, da se je svetlemu vojvodi pripetila hvala Bogu — samo majhna nesreča. Ko je vojvoda prestopal strah, ki ga je držal še par dni po razburljivem dogodku, o katerem je govorilo vse mesto, pa je preiskava dognala, da je prihrčala v okno nogometna žoga sportno navdušene mladeži ter prebil

Razmesarijen pod kolesiem vlaka

Ko je v nedeljo 16. tm. privozil vlak, ki odhaja iz Ptuja ob 5. uri zjutraj v bližino postaje na Hajdini, se je nenadoma vrgel pod vlak neznan moški, ki ga je stroj popolnoma razmesaril in mu je kolesje odrezalo glavo. Orožniki iz Brega so se takoj podali na kraj nesreče in ugotovili, da je neznanec identičen s 70-letnim Ivanom Tomaničem, krojačem iz Nove Gradiške v Slavoniji. Tomanič je

rodod iz Sv. Lovrenca na Dravskem polju, živel pa je več kakor 30 let v Novi Gradiški. Ni še povsem gotovo, ali je izvršil samomor, ali pa se je dogodila nesreča. Verjetno je prvo, ker pri njem niso drugega ničesar našli kot listek, v katerem je navedel svoje ime in stalno bivališče Nova Gradiška. Truplo so spravili v mrtvašnico na Hajdini, kjer ga pokopajo.

Smrt vzornega moža. V svojem stanovanju v Koroščevi ulici števil. 8 je po dolgotrajni in mučni bolezni zatisnil svoje trudne oči v 76. letu svoje starosti blagopokojni g. Farkaš Janez, šolski ravnatelj v pokoji. Blagopokojnik se je narodil dne 22. novembra 1860 v Iljašovcih pri Sv. Križu pi Ljutomeru. Po dovršenih študijah na učiteljski v Mariboru je nastopil svojo prvo službeno mesto v Negovi, kjer je služil nad en decenij. Od tam je šel za nadučitelja v Cirkovce, po par letih pa je prošil za nadučitelja k Sv. Lovrencu v Slov. goricah, kjer je ostal do svoje upokojitve leta 1921. — torej skoraj četrt stoletja. Pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah je razširil šolo v šestrazrednico ter prizidal k šolskemu poslopju stanovanja za vse učitelstvo, tako, da je bilo stanovanjsko vprašanje za učitelje stvo enkrat za vselej odpravljeno z dnevnega reda. Za svoje zasluge na šolskem delovanju je bil imenovan za šolskega ravnatelja. Ko je iz zdravstvenih ozirov šel leta 1921 v pokoj, se je stalno naselil v Mariboru, kamor je bila tudi njegova življenska družica prestavljena kot učiteljica, kjer je službovala do svoje lanske upokojitve na manjšinski šoli v Cankarjevi ulici. Izrekamo naše sožalje gospej soprogi, sinu Maksu s soprogo, ki službuje kot pristav moške kaznilnice v Mariboru, zetu Percu Janku s soprogo, meščanskošolskemu nastavniku, preds. Zveze kulturnih društev in oblastnemu tajniku Jadranske Straže ter njegovima bratoma in sestri kakor tudi vsem ostalim sorodnikom. Danes popoldne ob 17. ga pospremimo na njegovi zadnji poti. Svetla mu spomin!

Jubilantka. Pred dnevi je obhajala 50-letnico svojega rojstva gospa Marta J a z b e c - G o b e c, učiteljica na drž. II. dekliški narodni šoli v Mariboru. Rojena je l. 1886. v Svetinjah pri Ormožu med prijaznimi vinskimi goricami, kjer je bil njen uče šolski upravitelj. V letu 1908. je nastopila službo kot učiteljica v Sv. Janžu na Dravskem polju. Tu je službovala 11 let; po prevratu pa je bila premeščena v Maribor, kjer je v kratkih težavnih časih orala ledino kot slovenska učiteljica in vztrajala na tem mestu do danes. Gospa Jazbečeva je vzgojila veliko število naraščaja, ki se s hvaležnostjo spominja svoje dobre in skrbne učiteljice. Že od mladostnih let je vneta pevka in voditeljica šolskih pevskih zborov, ki prav lepo uspevajo pod njeno spretno roko. Dobrosrčni in vzorni učiteljici, skrbni gospodinj, predobri podpornici ubogih ključev: »Še na mnoga leta!« in ji k jubileju izrekamo naše iskrene čestitke! Živela jublantka!

Iz banovinske službe. V višjo skupino je pomaknjen ekonom banovinske bolnice v Slovenjgradcu Anton Gorečan.

Nagrajeni načrti mariborskega arhitekta. Za načrte nove odvetniške palače v Mariboru, ki bo, kakor smo že poročali, stala na Kralja Petra trgu, je prejel prvo in drugo nagrado inž. Saša Dev.

Umrla je na Tezmem, v Jenkovi ulici 3, vdova po železničarju Neža Šušmel, stara 51 let. Rajnka je bila doma iz Grgarja pri Gorici. Blag je spomin, žalujočim naše toplo sočutje! V Poljani 16 je umrla v starosti 75 let zasebnica Lucija Draganič.

Iz carinske službe. H glavni carinarnici v Zagreb je premeščen carinski kontrolor Steva Živković iz Maribora, nadalje Josip Randić iz Gor. Radgone ter Z Medanič iz Dravograda. H glavni carinarnici v Mariboru so premeščen kontrolorji Derviš Kahvedžić, Pavle Slovič iz Dravograda, Ivan Jandriča iz Metkovića ter Andrej Vidovič iz Debra. K carinarnici v Kopivnici je premeščen kontrolor Drago Banič iz Maribora, h carinarnici v Gornjo Radgono pa kontrolor Ivan Randić iz Splita. K carinarnici v

Dravogradu je premeščen kontrolor Dujo Kovačević iz Maribora, na Jesenice Stevan Radosavljevič, kontrolor v Mariboru. V Maribor prideta carinika Oskar Kolar iz Zemunika in Stjepan Galas z Jesenice. V Dravograd je premeščen pomožni carinik Dušan Jelič iz Bezdana.

Na realni gimnaziji v Mariboru se vrše popravni izpiti 25. 8., sprejemni izpiti za I. razred in tečajni izpiti 27. 8. ob 6.45. Vpisovanje 1. sept. od 8. do 10. ure. Brez davčnega potrdila in izpričevala je vpis nemogoč. Vse podrobnosti so razvidne iz oglasa v šolski veži.

Ponarejeni 50 dinarski kovanci so se pojavili na Prevaljah. Oblastva sedaj poizvedujejo za falzifikatorjem.

Dvokolo v Dravi. V bližini Koblerjevega broda pri Mariborskem otoku je našel vtnar Leo Ambrož v Dravi moško dvokolo znamke »Puch«, ki ga je najbrže neki tat vrgel v reko.

Vlom v odvetniško pisarno. Sinoči okoli 21. ure je doslej še neznan tat udril v pisarno odvetnika dr. Slavka Fornazariča v Sodni ulici 14. Pretaknil je vse pisarniške mize in je očitno stikal za denarjem. Ker ni mogel najti nikakšne gotovine, je odnesel le pisalni strojznamke »Continental« v vrednosti 3000 Din, razen tega nekaj znamk ter belo obleko uradnice Jospine Cerinškove. V notranjosti pisarne je tat prišel skozi vežo v Sodni ulici 14, potem ko je s pomočjo ponarejenih ključev od zadaj odprl pisarno. Danes zjutraj se je podal v pisarno daktiloskop mestne policije g. Grobin, ki je izvršil posnetje prstnih odtisov, s pomočjo katerih bodo najbrže vlomilca izsledili.

Prometna nezgoda se je pripetila na voglu Stolne ulice in Glavnega trga. 24 letna služkinja Ivanka Kamler je zavozila z dvokolesom v neki osebni avto, ki je Kamlerjevo podrl na tla. Kamlerjeva je k sreči zadobila le lažje poškodbe na rokah in nogah, pač pa je njeno dvokolo popolnoma razbito.

Z motornim kolesom se je nekajkrat prekučnil pred Arehovo lekarno na Glav. trgu 27 letni mehanik Emerik Supanc in obležal nezavesten. Zadolbil je pretres možganov. Nezvestnega so ga odpremili v mariborsko splošno bolnišnico.

Navdušeni »olimpijci« — aretiran. V noči od petka na soboto je dal v Vetrinjski ulici neki kotlarski pomočnik P. Josip iz Dravske ulice vidnega izraza svojega čustvom z vzkliki »Heil Hitler!« Ko ga je tam službujoči stražnik pozval k redu in ga odpeljal na stražnico, je izjavil, da je tako navdušen za olimpijske igre, da ne more drugače. Policija je navdušene »olimpijce« odgnala v zapore, da se mu tam njegovo navdušenje nekoliko ohladi.

Kolesar pod avtomobilom. Posestnik Oto Verglez iz Sv. Jurija v Slov. goricah je vozil s svojim avtom iz Košakov v mesto. Ko je pa na Aleksandrovi ulici zavil v Cafovo ulico, je pri tem podrl na tla na dvokolesu vozečega se godbenika »Drave« Gospič Ivana iz Počehove. Desno kolo avta je šlo preko kolesa in ga zdrobilo, medtem ko je Gospič ostal po čudnem naključju nepoškodovan.

Trik šivilje Julke. Brezposelna šivilja Julka iz Maribora je poslala v gostilno Betnava na Vodnikovem trgu listek, ki ga je bila podpisala v imenu nekega trg. pomočnika s prošnjo, da naj tamkaj uslužbena natakara izroči cigarete in južino. Natakara je vse tudi izročila, ker je pomočnika poznala. Šele kasneje se je prepričala, da je nasleda imenovani šivilji, za katero poizveduje sedaj policija.

Rokomavli . . . V noči na nedeljo je 22 letni brezposelni elektromonter Adam Jovan iz Velikega Bečkereka vlomil s pomočjo ponarejenega ključa v Marksovo branjerijo na Aleksandrovi cesti 23 v Košakih ter odnesel veliko košaro z

raznim špecerijskim in drugim blagom. Vlomilca pa je že včeraj zjutraj mariborska policija aretirala ob priliki racije pri Treh ribnikih ter ga spravila na varno. Tudi je policija našla vse ukradeno blago, ki predstavlja vrednost okoli 600 dinarjev ter ga vrnila Marksovi. V stanovanje najemnika Petra Jurača pri Sv. Antonu na Pohorju pa je neznan vlomilec udril skozi odprtino, ki jo je napravil v zid, v notranjost hiše ter odnesel iz omar razne obleke, perilo, čevlje in hranilno knjižico občinske hranilnice v Marenbergu z vlogo 12.470 Din. Skupna škoda znaša nad 15.000 Din.

Putniške novice

Smrtna kosa. V Orešju pri Ptujju je umrl ugledni posestnik Anton Blažek v starosti 79 let. Pokojnik je imel dolgo let trgovino z manufakturo in je bil poznan od blizu in od daleč. Blag mu spomin!

Rdeči petelin. Zopet dva požara! Prvi požar je izbruhnil pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju pri posestnici Jeri Planinšek. Ogenj se je z bliskovito naglico razširil na gospodarsko poslopje Jožefa Drevenšek. Obema posestnikoma so zgoreli gospodarski objekti z vsemi poljedelskimi pridelki. Zaneetil je požar neki 7 letni otrok. Skoraj v istem času je zažarelo nebo nad vasjo Skorba, občina Slovenja vas. Požar je izbruhnil pri pos. Mihaelu Žunko, kojemu je zgorela hiša s poljskimi pridelki. Škoda se ceni na 15.000 Din. Vzrok požara še ni pojasnjen.

Smrtna nesreča v rudniku. V rudniku v Medvodcah se je dogodila v soboto 15. tm. nesreča, ki je zahtevala človeško žrtev. Rudar Jožef Krošl je padel z odra v globočino 10 m na trda tla in se pobil na glavi tako hudo, da je obležal nezavesten. Ptujski reševalci so ga nemudoma prepeljali v ptujsko bolnišnico, kjer pa je eno uro pozneje poškodbam podlegel.

Vlom v trgovino. V noči od 14. na 15. tm. so neznan storilec vlomili v trgovino Franca Zagoršek v Dornavi pri Ptujju. Nepridipravi so odnesli iz trgovine raznega blaga v vrednosti okrog 3.800 Din, in nekaj gotovine. Orožniki iz Ptujja so uvedli obširno preiskavo.

Putnikave novice

S posebnim vlakom na vseslovanski zdravniški kongres v Sofiji. Jugoslovanski Narodni Odbor Vseslovanske zdravniške zveze priredi s sodelovanjem Društva Putnik izlet s posebnim vlakom na Vseslovanski zdravniški kongres v Sofiji, ki se vrši 11. do 15. septembra 1936. Odhod iz Maribora 10. septembra ob 18.00, odhod iz Beograda 11. septembra ob 8. uri, prihod v Sofijo 11. sept. ob 17.30. Povratek iz Sofije je 16. sept. ob 9 uri, prihod ob 18. uri, odhod iz Beograda ob 23.10 in prihod v Maribor 17. septembra ob 10.59. Vozna cena iz Beograda do Sofije in nazaj znaša Din 180, v III. in Din 260 v II. razredu. Iz Maribora in ostalih krajev imajo udeleženci do Beograda polovično vožnjo na podlagi železniške legitimacije K-13. Vsak udeleženec si mora preskrbeti veljaven potni list in bolgarski vizum, ki se dobi brezplačno pri Bolgarskem poslanstvu v Beogradu. Vse nadaljnje informacije in prijave pri Putniku, Maribor, Aleksandrova cesta 35, tel. 21-22, in pri Putniku Celje, tel. 119.

ADMIRALOVA VNUKINJA POROČILA RIBIČA.

Iz Londona poročajo, da se je vnukinja slovitega angleškega admirala Woodsa, ki je bil svojčas svetovalec sultana Abdula Damidsa, mis L. Pearson, kljub odporu njene družine poročila z 29letnim ribičem Sidneyem Hicksem. Lena Pearsonova je zagledala ribiča pri ogledu neke sledolovske flotilje. Na prvi pogled se je v ribiča zaljubila in se takoj v cerkvi nekega malega otoka z njim poročila.

Par slikarjev si ogleduje neko staro že vso obledelo sliko.

Kakšna slika — nekaj nenavadnega. Jaz ne vidim tu prav ničesar izvanrednega.

Ali ne vidiš, da je stika že prodana . . .

Na našem knjižnem tegu

Prostovoljna gasilska četa v Mariboru 1871—1936.

V tisku Mariborske tiskarne je izšla ob proslavi 65letnice prostovoljne gasilske čete v Mariboru pod gornjim naslovom 68 strani obsegajoča, lično opremljena in zgoščeno sestavljena knjižica, ki prikazuje v poedinih člankih postanek in razvoj gasilstva v Mariboru. Uvodnima prispevkoma župana dr. Juvana in četenega predsednika Bogdana Pogačnika sta priključena članka poveljnika Frana Ramšaka o delu in tehniki v četi ter dr. M. Bedjaniča o samaritanskem odseku, nakar sledi izčrpen ter poučen zgodovinski prikaz prof. Baša »Iz zgodovine gasilstva v Mariboru«, ki je podan v širšem okviru obče gasilskega razvoja v obmejnem področju. Knjižica je dragocen in bogat doprinos k poznavanju našega gasilstva in upoštevanju ter pravilni cenitvi gasilske stroke.

PAR UTRINKOV O RAZGOVORIH IN DEBATAH.

Bog je dodelil človeku dar govora, uporabo jezika pa je prepustil njemu samemu. Radi tega imamo zelo mnogo ljudi, ki mnogo govorijo, niso pa sposobni, da bi se spustili v najnavadnejši pogovor.

Če stopimo komu na kurje oko, se navadno oprostimo; nasprotno se nam ne zdi nič posebnega, če pademo komu v besedo, dasiravno je to še veliko bolj mučno.

Imamo ljudi, ki ne govorijo radi tega, da bi jih drugi poslušali, temveč zato, da same sebe slišijo. Škoda je le samo, da ne storijo tega v samotni, temveč še s prav posebno naslodo v čim večji družbi.

Dobra debata je tako lepa kakor tekma dveh sabljaških mojstrov; slabo vodena debata pa spominja na pretep pijanih kmetijskih fantov.

Kdor hoče dobre debate, si mora z vso vnemo prizadevati, da svojega govorniškega nasprotnika prepriča o pravilnosti svojih nazorov; na drugi strani pa mora biti istotako pripravljen, da se pusti prepričati o nasprotnikovih dokazih.

Pri debati ne gre za to, da-li je pravo mnenje na strani enega ali drugega, temveč za to, da se resnici pripomore do pravice.

Imamo ljudi, ki ne prenesejo, da bi kdo drugi govoril; če ne drugega, se vsaj stalno trudijo, da vpletejo v pripovedovanje drugega svojo osebo. Tovrstni ljudje so v stanju prekiniti pripovedovalca, ki se je ravnokar vrnil iz svoje prve ture na Himalajo in že po njegovih začetnih besedah vplesti v svoj govor besede: »Veste kaj, to je res zanimivo in me spominja na to, ko sem bil pred tremi leti prvokrat na Pohorju...« In vam začne pripovedovati o Pohorju, tako da Himalaja sploh ne pride več do veljave.

DRŽAVNA RAZREDNA LOTERIJA.

Pri žrebanju V. razreda, 32. kola, dne 15. avgusta so bili izžrebani sledeči dobili:

Din 200.000:	92985				
Din 100.000:	36219	71814			
Din 60.000:	3394				
Din 50.000:	83410				
Din 10.000:	24105	228115	28715	33469	
44636	47923	56232	69270	78850	81947
85067	92605	93844			
Din 8000:	4065	7978	9879	10782	22519
27175	36855	46627	50665	61449	76263
84774	88560	90404			
Din 6000:	15676	18392	28760	38447	60609
65548	80831	84169	90282		
Din 5000:	5806	5975	6005	7638	7817
13601	27515	29261	34939	36272	37928
40965	46589	57403	59005	64910	66517
70340	72253	75732	77184	78955	82743
87642	88616	89682	90632	97544	99838
Din 3000:	1499	1691	1908	3094	7247
10186	18995	32069	32472	34890	56918
57612	58584	59871	63803	64346	70345
70686	81256	85094	87218	93055	94248
95680	Din 2000:	2799	6122	8677	12310
15631	16246	16363	29380	42798	43175
44338	46277	47326	49889	55730	64834
85540	94772	96872	99783		

Bančna poslovalnica Bezjak, Maribor, Gosposka 25.

S polno resnico na dan!

Zakaj nismo dosegli v Berlinu boljših uspehov?

V zadnji številki ljubljanskega »Trgovskega lista« beremo:

Na to odgovarja Peter Gojić, ki je bil sam tekmovalca v Berlinu in ki je eden naših najstarejših sportnikov in eden naših najbolj resnih tekmovalcev. In Peter Gojić je povedal dopisniku »Politike« naslednje:

Da nismo dosegli Jugoslovani boljših uspehov smatram, da je bilo več vzrokov — v prvi vrsti pa nismo bili pripravljeni na tako resno tekmovalstvo. K temu moram še dodati, da se je v Olimpijski vasi živelo na vse načine, samo tako ne, kakor bi bilo treba živeti pred velikimi boji, ki so nas čakali.

... Vsaka hiša pri drugih reprezentancah je imela svoj hišni red, po katerem so se morali vsi strogo ravnati in ki je bil nabit na vratih. Samo pri nas tega ni bilo, ker pri nas je delal vsak, kar je hotel. Neki atleti so sploh opustili vsak tako potreben trening. Mnogi od njih, pa če prav so se mogli trenirajoči poleg tolikih svetovnih rekorderjev mnogo naučiti in videti, sploh niso hoteli iti na trening. Skoraj nihče ni hotel popraviti svoje slabe forme, pa čeprav je imel idealno priliko za trening in za učenje. Nekateri atleti, ki osem dni sploh niso nič trenirali in potem niso hoteli startati na našo veliko sramoto, ker je to razglasil speaker po vsem stadionu. Discipline ni bilo nobene in vsak je delal, kar je hotel. Nikogar ni bilo, ki bi opozarjal in nagnal atleta na trening ali vsaj na čisto navaden red.

Niso zato krivi samo atleti, temveč v mnogo večji meri vodstvo ekipe, ki se ni brigalo za atlete, čeprav je samo zaradi

tega sem prišlo. Treba vedeti, da je na vsakega tretjega tekmovalca prišel pri nas po en član vodstva. Toda vsa skrb je bila prepuščena najmlajšemu vodji, nekemu mladeniču, ki ni užival nobene avtoritete. Vso drugo gospodo smo videli le pri kosilu in večerji, mnoge pa niti takrat, ker niso stanovali z nami, temveč v hotelih.

Oni mladi vodja se je v glavnem bavil s tem, da je zbiral avtograme od tujih turistov. Če pa so se naši atleti obrnili na katerega od vodstva s prošnjo, se je vsak izgovarjal, da to ni njegova skrb in dolžnost.

To se mora konstatirati in ostro obsojati: vsa naša olimpijska reprezentanca je imela zelo mnogo voditeljev. Njihov prihod, potovanje in bivanje v Berlinu po dragih hotelih, vse to je veljalo zelo mnogo denarja, naši atleti pa so morali izdajati svoj denar za vsako malenkost. Niti dinarja niso dobili od vodstva, kakor da so prišli v Berlin po svojem zasebnem poslu, ne pa da tekmujejo kot oficialna jugoslovanska reprezentanca.

Tem bolj žalostno je, kar se je dogodilo z našo kolesarsko reprezentanco (ki pa je zelo dobro odrezala, op. ured.). Iz svojih več ko skromnih sredstev so morali kupovati pnevmatiko za svoja kolesa, ker niso mogli dobiti od vodstva potrebnih denarnih sredstev.

Mnenja sem, da ni bilo treba poslati tako veliko vodij. Mesto njih naj bi se raje poslali zares dobri tekmovalci ter naj bi se nam omogočilo boljše življenje v Olimpijski vasi, kakor pa so ga naši tekmovalci imeli...

V nadaljnjem pogovoru je Gojić ome-

nil, da veruje v uspeh naše telovadne ekipe (Sokolov), ker živi ta v popolni disciplini, pripravljena in odpočita za nastop. (In v resnici se Gojić tudi ni zmotil. Op. ured.)

Na vprašanje dopisnika »Politike«, če se ne boji, da bi lahkoatletska zveza mogla nastopiti proti njemu, je odgovoril:

»To kar sem povedal, je mogel videti vsak objektivni opazovalec v Berlinu. Govorim čisto resnico in dejstva, ki sem jih navedel, ne more nihče utajiti. Te napake navajam v najboljšem namenu, ker je naš sport šele v razvoju in je treba javno navesti, da se te napake odpravijo!«

Navidezno je vse to, kar pripoveduje g. Gojić, le sportna zadeva, ki se tiče samo sportnikov in njih reprezentance. V resnici pa temu ni tako, temveč je zadeva, ki se tiče nas vseh, ker se podobni primeri dogajajo tudi na vseh drugih poljih in so naravnost tipični za naše razmere. Zato zahtevamo z vso odločnostjo, da se obtožbe g. Gojića ostro preiščejo in če se izkaže njih resničnost, da se krivci eksemplarno kaznujejo, da morajo povrniti ves denar, ki so ga prejeli za pot in bivanje v Berlinu.

Povsod, kjer se opaža podoben nered, je treba proti njemu nastopiti in zato smatramo tudi kot strogo gospodarsko glasilu za svojo dolžnost, da zahtevamo natančno preiskavo o obtožbah g. Gojića. Nikdar ne pridemo do blagostanja, če ne bomo tega nereda povsod in z vso odločnostjo ter tudi brezobzirnostjo pobijali.

K temu nimamo ničesar pridjati.

nemu predsedniku g. Lubši ter gg. Kapunu in Lešniku. Rezultati dirke so bili naslednji: 1. Mlinarič v času 1 ura 19 minut, 2. Maglica 1:21.35, 3. Greif 1:22.30, 4. Kores 1:29.50.

ISSK MARIBOR : SK ZAGORAC 6:2.

Teniška ekipa ISSK Maribora je v soboto gostovala v Krapinju ter tamkaj odigrala proti tamkajšnjemu SK Zagorac teniški dvomatch, ki se je zaključil z zmago ISSK Maribor v razmerju 6:2. Posamezni rezultati: Albaneže:Božič 6:2, 6:2, Škapin:Pažur K. 6:2, 6:3, Borič:Pažur II. 2:6, 0:6, Albaneže-Škapin:Božič-Mikulec 6:1, 6:4, ga. Boričeva: ga. Županec 6:2, 6:1, ga. Voglarjeva:ga. Širokijeva 6:2, 6:1, ga. Borič-Albaneže:ga. Županec-Pažur 6:1, 7:5, ga. Voglar-Borič: ga. Široki-Božič 4:6, 4:6.

DVA PORAZA NOGOMETASEV V CELJU.

V soboto in nedeljo sta odigrala dva mariborska kluba v Celju prijateljski tekmi proti Celjanom in obe izgubili. V soboto je Atletik SK premagal ISSK Maribor v razmerju 3:1 (0:1), včeraj pa je SK Celje premagalo SK Rapid s 4:2 (2:0).

SK SLAVIJA:SK DRAVA 9:1 (5:0).

Na igrišču bivše SK Svobode se je včeraj popoldne odigrala prijateljska tekma med SK Dravo iz Ptuj in SK Slavija s Pobrežja, ki se je končala z visoko zmago domačinov v razmerju 9:1. Slavija je bila v vsakem oziru boljši nasprotnik ter odgovarja rezultat prilično poteku igre. Sodil je g. Klipsteter.

Ostale nogometne tekme.

Beograd: Hungaria (Budimpešta):BSK 1:0.

Zagreb: Gradjanski:BASK 3:1.

Celovec: HAŠK:KAC 5:0.

Dunaj: V soboto: Admira:Jugoslavija (Beograd) 5:4 (2:3), v nedeljo Jugoslavija:Rapid 3:1 (2:1). Odlični uspehi beograjske Jugoslavije!

Spodnja gibanje

Jugoslavija zasedla 24. mesto

Včeraj se je v Berlinu zaključila olimpijada 1936. Zaključne svečanosti so se vršile v stadionu ob navzočnosti 120.000 gledalcev. Navzoči so bili člani nemške vlade s kancelarjem g. Hitlerjem na čelu. Na sporedu so bile zadnje točke plavanja, waterpolske in finalne tekme v nogometnem tekmovalstvu. Prvo mesto in s tem zlato kolajno v waterpolu si je priborila Madjarska, ki je zmagala nad Francijo s 5:0. Drugo mesto in srebrno kolajno si je priborila Nemčija, ki je porazila Belgijo s 4:1. Tretje mesto pa je zasedla Belgija. V nogometnem turnirju je zmagala Italija, ki je v finalu porazila Avstrijo z 2:1 (1:1). Prvenstvo si je priborila Italija, 2. Avstrija, 3. Norveška. V

skokih s stolpa si je priboril zlato kolajno Wayne (USA). Naš Žihari je na 20. mestu. V plavalnih tekmah na 200 m prvo za gospode je zmagal Hamura (Japonska) v novem olimpijskem rekordu 2:42.5. V plavanju na 400 m prosto za dame je bila prva Holandka Mastenbroek v novem olimpijskem rekordu 5:26.4, 2. Hueger (Hol.) 5:27.5, 3. Winghard (USA). V plavanju na 1500 m prosto za gospode si je priboril zlato kolajno Japonec Tera-da v času 19:13.7. Prvo mesto v skupni kvalifikaciji vseh olimpijskih iger si je priborila Nemčija, in sicer 27 zlatih, 22 srebrnih in 27 bronastih kolaj. Od 52 držav, ki so se s svojimi reprezentancami udeležile letošnje olimpijade, so zastopniki le 29 držav priborili kakšno kolajno, dočim so se vsi ostali vrnili v svojo domovino brez kolaj. V končni klasifikaciji je zasedla Jugoslavija 24. mesto.

KOLESARSKA DIRKA »POŠTELE«.

V soboto popoldne je priredilo kolesarsko društvo »Poštela« kolesarsko dirko na 42 km dolgi krožni progi Hoče - Račje-Fram - Hajdina, Sv. Miklavž - Hoče, ki je zelo lepo uspela. Start in cilj sta bila pri Božičevi gostilni v Hočah. Organizacije prireditve je bila prav dobra, za kar gre prvenstvena zasluga neumor-

Darujte za spomenik blagopokojnega viteškega kralja Aleksandra I. Zedinitelja v Mariboru. Pisarna: Mestno poglavarstvo, Rotovski trg 1, soba št. 6a

I. javna pismena licitacija Mali oglasi

Soba odda

SOBA

velika, sončna, lepo opremljena, se odda gospodu. — Strossmayerjeva ul. 28. II. nadst., stan. št. 9. 3410

za popravilo carinskih skladišč v Mariboru, ki je bila razpisana z odlokom mestnega poglavarstva mariborskega X. št. 10.793/3024-1935 je preložena

na dan 3. septembra 1936

V ostalem ostane prvotni »Razglas« nespremenjen.

A. K.:

Žrtev zveste ljubezni

Zgodovinski roman

39

»Ali vas ljubi, donna?«

Frančiška molči.

»O, vem, da vas ljubi, vaša slika mu je vedno v srcu, vaše ime neprestano na jeziku. Oh, misel, ki mi jo daje osveta, je dragocena.«

S svojim divjim, ognjevitim pogledom žge in vznemirja dekle, da jo zona spretetava in da hoče v strahu klicati na pomoč. Španec jo zadrži z besedami:

»Ni še čas za tožbe, draga gospodična. Njegova smrt je še daleč in zaklinjam se, da ne bo padel od moje roke; nisem rad volun in krvnik. Spoprijeti se, zmagati ali umreti, to je kaj drugega; vrhu vsega pa bi šlo tudi meni za življenje, če bi ubil njega. Kako bi pobegnil pred madridskimi voluni? Ah, drugače, drugače se bom maščeval, samo nebo me ne navdahnilo. Z Bogom, donna. V poštnem vozu vas ne bo več mučila moja navzočnost, toda, tako mi svetega Jako-

ba, zaklinjam se, da se kmalu vidimo, preje kakor si mislite, in potem, potem!« — Misli ne pove do konca, ampak se samo hripavo, porogljivo zasmee: zasmešljivo in globoko se prikloni preplašeni deklici in hitro odide iz sobe.

Ko se vrne Teresita, naide svojo gospodarico pol nezvestno na stolu.

»Za Boga, gospodična, kaj vam je?«

»Jo, on je bil tu.«

»Kdo on, prosim vas?«

»On, tisti strašni Španec, saj ga poznate.«

Komaj se zdani in pozvoni poštni zvonček, že sede grofica v voz.

Vsi sopotniki, celo za vse hladnokrvni in nedovzetni najemniki, opazijo spremembo na njenem obrazu. Strašno je blebda, kar je gotovo znamenje, da bo kmalu zbolela. Kako bi tudi mogla biti drugač- na, ko pa nesrečnica vso božjo noč ni

zatisnila oči, ampak je ves čas prebila v skrbeh in solzah.

Besed groznega Španca ni povsem razumela, razumela pa je, da je v njih pretnja, radi katere je drhtela, kakor drhti dete pred kačo, ki se je boji, čeprav se svetli, čeprav je vabljliva, gibčna in lepa.

Za trenotek je sicer zaspala; ta Španec pa je bil težji in groznejši od pravih muk.

Domisljija, vzburkana radi včerajšnjih dogodkov, ji v vročici deluje in stvarja čudne slike. Španec in njen ljubimec ji stojita jasno pred duševnim očesom. Španec se hitro pretvori v ogabnega satana, v tistega, ki se zvija na sliki pod nogami nadangela Mihaela — in vleče nesrečnico v peklenko brezdnost. Ljubimec pa je ne brani, noče ali ne more je braniti, da, celo sam se vrže v satanovo naročje.

Ali niso bile te sanje za Španko, za dekle, ki je bilo od detinstva vzgojeno v praznovrverju in predsodkih svoje domovine, vpravi strašne?

»Oh, Teresita, Teresita, bojim se, tako trpim,« vpije uboga devojka.

»Gospodična, bolni ste. Ostanimo tu,

dan, dva dni ostanimo tu. Pokličite zdravnika in, ko se okrepcate, bomo odšli.«

»Oh, ne, ne, Bog bo pomagal.«

Sobaričinim nasvetom pritegnejo tudi Francoz in trgovec Italijan, ne morejo pa preveriti dekleta.

Če se je zlomila njena telesna moč, je gotovo še bolj trpela njena duševna sila. Njena duša kloni; njena silna volja, ki jo je čitatelj občudoval, ko je hotela braniti Mirabello, ko se je upirala očetovim zapovedim in ko je prenašala njegove kletve, se sedaj povsem stre.

Ali niso naše duševne sile posledica naših telesnih moči?

Potniki potujejo nekaj časa nenavadno molčeči; končno pa jim jutranji vetrič in čisti, vonjivi in prijetni španski zrak povrne dobro voljo in vedrost. Samo dekle, ki se je zavilo v svoj črni plašč, se stisne v kot, premišljuje in blede. Francoz jo hoče na vsak način razvedriti; šali se in siplje domisleke, posebno o izgubljenem sopotniku. Med drugim pri- pomni duhovito:

(Dalje sledi.)